

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA

Tel. 972 22 50 44

www.cinematruffaut.com

a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

MI GRAN PEQUEÑA GRANJA

The biggest little farm

Estats Units, 2018

Direcció i guió: John Chester

Durada: 91 min.

Gènere: documental

Idioma: anglès

Data d'estrena: 31/01/2020

Un alè d'aire fresc i energia positiva en temps de pessimisme

No hi ha millor termòmetre per avaluar les preocupacions d'un moment determinat que el terreny del documental cinematogràfic. Si analitzem la collita d'aquesta temporada 2019-20 veurem que les temàtiques dels documentals més premiats arreu del món han basculat entorn de tres grans temes: la crisi del sistema democràtic -per exemple a *The edge of democracy*, nominat a l'Oscar, sobre la involució democràtica al Brasil de l'ultradretà Bolsonaro-, la fractura de les guerres del s.XXI -a *For Sama* i *The cave*, dos films estremidors sobre la guerra de Síria també nominats a l'Oscar- i finalment la crisi mediambiental en totes les seves dimensions.

És en aquest context que hem de situar *Mi gran pequeña granja*, un dels documentals més premiats de l'any. La pel·lícula de John Chester és la història d'un somni impossible convertit en realitat, la història de dues persones que ho aposten tot -econòmicament i personalment- a una utopia aparentment irrealitzable. Independentment de l'assoliment o no de l'objectiu tal com se l'havien plantejat, el més interessant és com el film explica aquest procés. *Mi gran pequeña granja* són set anys de treball concentrats en una hora i mitja d'imatges. La pel·lícula es beneficia de l'experiència de Chester -guanyador de diversos Emmy's per alguns dels seus treballs televisius-, que és capaç d'equilibrar la part més narrativa amb la més contemplativa. D'aquesta manera, la seva pel·lícula és completament calidoscòpica: passem de la denúncia a la reivindicació, de la superació a la didàctica, de la divulgació científica als aspectes socials, però sempre amb una exquisida atenció pels detalls i amb una filmació d'una qualitat extraordinària -fins i tot intimista- que ens deixa imatges de la vida natural al màxim nivell. John Chester situa com a autèntics protagonistes els animals i les plantes que viuen en aquest ecosistema únic, i acaba convertint en personatges entranyables el seu gos Todd, la truja Emma i el gall Greasy. El temps i la lògica dels cicles vitals

dibuixen una realitat amb les seves pròpies regles però en cap cas aliena a les problemàtiques globals i a la fragilitat extrema que per definició té qualsevol ecosistema en un món ple d'amenaques de tot tipus. Aquí connecta amb *Honeyland*, un dels grans documentals de l'any, que amb un to totalment diferent, parla d'aquests mateixos temes. John Chester i la seva dona Molly ens fan partícips de la seva utopia i sobretot encomanen el seu optimisme vital. "No hi ha res que si et proposes no puguis aconseguir", semblen dir-nos aquesta parella de nous granjers. I durant el visionat del film resulta molt difícil abstrure's d'aquesta sana visió positiva de la vida. En un moment en què estem envaits per un pessimisme justificat pel futur del planeta i dels ecosistemes mediambientals, *Mi gran pequeña granja* és una alenada d'aire fresc. El film no defuig en cap moment dibuixar les dificultats, els problemes i les contrarietats del projecte: és més, demostra que cada problema pot tenir la seva solució en la lògica d'aquell ecosistema, i que a una dificultat se li pot donar la volta convertint-la en una oportunitat. Potser se li pot retreure un excés d'idealització en algun moment i tocar molt de passada els aspectes financers de la seva aventura, que rarament apareixen ni s'aprofundeix en ells. Però aquests aspectes menors no li treuen ni un gram de la seva lluminositat, de la filosofia de tornar a la felicitat a partir d'un retorn a la forma més tradicional d'entendre la relació de l'home amb el seu entorn.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona